

Dissertatio inauguralis medica, de therapia per dolores ... / [Daniel Geyss].

Contributors

Geyss, Daniel.
Alberti, Michael, 1682-1757.
Universität Halle-Wittenberg.

Publication/Creation

Halae Magdeburgicae : Typis Joh. Christiani Hendelii, [1730]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/pdenpq9n>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA,

DE

28

THEERAPIA PER DOLORES,

Quam,

AUSPICE DEO PROPITIO,

Et Consensu atque Auctoritate Gratiæ Facultatis Medicæ,

IN ALMA REGIA FRIDERICIANA,

P RÆS I D E

D. MICHAELE ALBERTI,

MAJ. REG. BORUSS. AULICO ET CONSIST. MAGDEB. CON-
LARIO, MED. ET PHILOS. NATUR. PROFESSORE PUBL. ORDIN. ETC.

DECANO SUO SPECTATISSIMO,

Domino Patrono ac Promotore suo omni honoris cultu prosequendo,

PRO GRADU DOCTORIS

MISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILE-
GIIS DOCTORALIBUS LEGITIME IMPETRANDIS,

HORIS LOCOQVE CONSVETIS,

ANNO MDCCXXX. D. OCTOBR.

Publicæ ac placide eruditorum ventilationi subjicit

RESPONDENS

D A N I E L G E Y S S,

HANOViensis.

HALÆ MAGDEBURGICÆ,

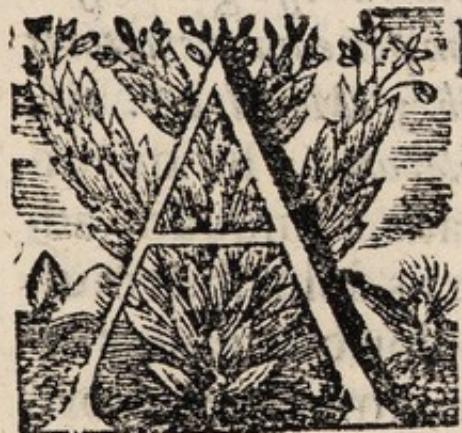
YPIS JOH. CHRISTIANI HENDELII, ACAD. TYPOGR.

АПЧАЯНЕН ПЯТЬ ДЕНЬГОВ

DANIEL GEYER

PROOEMIUM.

Dversa quandoque utilia esse, non pauci Ethnicorum Philosophorum, præcipue Stoicorum Sectæ addicti, agnoverunt; quare varias consolationes in Dolorum acerbitate subministrarunt: *conf. Laertius Lib. VII.*

in Zenone p. 437. Lipsius Cent. 2. ad Belgas ep. 32. Cent. 3. ep. 81. Polybius Lib. V. c. 88. quamobrem cruciatus ac tribulationes æquo, magno, elato, heroico animo perferendos esse, pro regula dogmatum suorum moralium tradiderunt: ex eo sensu gentilitio morali *Seneca Ep. 24.* scribit: *Dolor est quem Podagricus ille contemnit, quem stomachicus ille in ipsis deliciis perfert, quem in puerperio puella perpetitur: Levis est si ferre possunt: nec desunt multa argumenta, quibus ejusmodi Philosophi afflictiones & dolores demulcere & delinire fategerunt: ita Ennodius Lib. 3. ep. 4. elocutus est: præstant adversa, quod secunda minus tribuunt; quod effatum pas-*

sim Lipsius in *Physiologia Stoicorum* testatus est: Firmiori ac digniori testimonio hoc adserum probat ac illustrat Sacra Scriptura, dum in V. T. in Proph. *Ez. 28.* v. 19. asseveratur, quod *veratio det intellectum*: in N. T. divus Apostolus Paulus in *Ep. ad Rom. V. 3. 4.* eloquitur: *afflictio patientiam operatur, patientia probationem* & B. Lutherus addit suam interpretationem & commentaryem: unversuchte Leute sind unerfahren, eitel Speculisten, was solten die wissen? verföhren gleichwohl alle Welt: *Ep. ad Ebr. XII. 11.* ita disserit: *omnis castigatio ad præsens, non videtur esse gaudii, sed tristitiae; postea vero fructum pacificum per eam exercitatis reddit justitiae: quare Gregorius Lib. 3. Moral. c. 6. ait: Atleta DEI unde premitur, inde sublevatur: Et quamvis dolores sensui naturali ac sanitatis admodum adversi esse videantur, tamen sub variis doloribus multa bona proferuntur; hinc sine doloribus nullus vivus ac sanus infans in lucem editur, imo sine dolorificis sensationibus nemo e gremio morborum sanitati restituitur aut regeneratur: per multas afflictiones ac tribulationes patet ingressus in regnum Dei, ita etiam per varias afflictiones in regno naturæ patet accessus ad amissam sanitatem recuperandam: unde cum C. Graccho eloqui possumus, quid matri meæ male-dicis, quæ me peperit! vid. Seneca in *Consol. ad Helviam c. 16.* quicunque homines in naturalibus & spiritualibus plane inseniles evadunt, illorum status perquam periculosus & anceps est: quicunque etiam sub ipsis morbis dolorum & molestiarum sensum amittunt, illi ut plurimum morti sunt proximiores: *Chicotius in Ep.**

Ep. & diss. Med. disqu. de dolore recte ait: doloribus dolores mitigantur i.e. interdum alia dolorum species alteram auffugit: unde aduersi aliquid occurrat oportet, quod animal proberet, dixit Seneca in Consol. ad Marciam c. 6. Multis Patientia dolor est, sed ipsa patientia saepe atrocissimi dolores vincuntur: hinc juxta Job. Bodinum in proœmio de oblectam. & util. hist. immorigeris hominibus tolerantia summus dolor est, ast vicissim juxta Reusneri versiculum vera etiam est assertio: *Qui patitur, se sanat homo: patientia sanat quod cruciat: victrix & levat omne malum:* Commune propterea est proverbium, man müsse Böses mit Bösen vertreiben, aut quod gratis & acceptis saepe acquirantur, adversis vero avertantur morbi; quamobrem juxta Platonis Lib. X. de Republ. effatum per multa discrimina adversa & dolorosa ad veram felicitatem i. e. ad variam prosperitatem & salubritatem, *adspiramus;* huc pertinet Senecæ dictum Lib. de providentia c. 6. *contemnite dolorem, aut solvetur, aut solvet:* quæ singula adserta sub congrua interpretatione ad illam propositionem applicari possunt, quod nonnunquam dolores profint, adeoque prudenter dijudicari, neque promiscue condemnari debant, dum interdum illi motus, qui dolores causantur, ad salutem naturalem inserviunt: de reliquis vero doloribus, qui damna pedissequa inferunt, illud etiam asseverare possumus, quod in l. c. Seneca in Consol. nimirum ad Marciam c. 6. dixit: *desinat dolor, qui perit:* Ex hisce aliquatenus nunc inclarescit, quod quidam dolores, qui aduersi esse videntur ad vitæ confirmationem & sanitatis restitutionem pertineant, qui-

dam vero fatali ac perverso successu & eventu prædicti
 sint; ad minimum illud inde elucescit, quod in præ-
 senti vitæ humanæ conditione nullum inveniatur &
 impetratur commodum, quod non aliquod incom-
 modum secum ferat, hinc prudens ac justa dolorum
 differentia agnoscenda & ad salutares usus applican-
 da est, quemadmodum juxta Apostolum *2 Cor. VII. 10.*
 alia tristitia, videlicet, quæ secundum DEUM est, pæni-
 tentiam ad salutem non pænitendam, alia vero, quæ mun-
 di est, mortem operatur: Inde facile patet dolores, affli-
 ctiones, molestias, sensationes carni adversas, aut
 homini naturali odiosas, quoad suos respectus, usus,
 fines, fructus, ac destinationes non indiscriminatim
 perniciosas ac lethales, sed aliquando utiles & medi-
 camentosas esse: quales fructuosos Dolores etiam sa-
 lubres, sive medicos nominare commode possimus:
 nec quidein negari potest, dolores quosdam aliquan-
 do nocivos & lethiferos esse, i. e. causam funesti effe-
 ctus gignere & suppeditare; eapropter tamen alii do-
 lores signis & causis salutaribus adscribi merentur,
 hinc germanorum increbuit & innotuit proverbium,
 man müsse Böses mit Bösen vertreiben: ob id in The-
 ologia Morali, in Philosophia Morali & Medicina fru-
 ctuosum & necessarium est, inquirere, feligere ac di-
 scernere, quinam dolores ad salutem, quive ad per-
 niciem tendant & contribuant: hæc meditatio, quæ
 non vulgaris est, permovit nos, quo themate Inau-
 gurali succineta disquisitione & commendatione de
 THERAPIA PER DOLORES differamus & hanc
 observationem ad Medicum præcipue forum appli-
 cemus:

cemus: cui proposito, ut DEUS gratia sua annuat, idque exoptato & salubri usu coronet, est, quod in lime hujus tractationis humillimis precibus contendimus.

§. I.

Dum Curationem per Dolores explicare cogitamus, mox in memoriam incidit effatum Cypriani Serm. V. de Lapsis: *Imperitus ait Medicus est, qui tumentes vulnerum sinus manu parcente, contrectat & in altis recessibus viscerum virus inclusum, dum servat, exaggerat: aperiendum vulnus est & secundum & putredinibus amputatis medela fortiore curandum: vociferetur & clamet licet & conqueratur æger impatiens per dolorem: gratias aget, postmodum cum senserit sanitatem: hoc quadrat Hippocratis dicterium Seet. VIII. apb. 6. quæcunque non sanant medicamenta, ea ferrum sanat: quæ ferrum non sanat, ea ignis sanat; quæ ignis non sanat, ea incurabilia putare oportet: quæ ipsa consilia complectuntur processum perquam dolorosum, quo peritus medicus interdum afflictis ægris amissam corporis sanitatem & integritatem restituit: exinde vero illa regula fluit, quod judiciosus medicus non in omnibus casibus mollitiei studere, nec quaslibet causas morbificas harumque effectus ad beneplacitum & delicatam ægrorum tolerantiæ tractare, aut inconsultæ misericordiaæ inhærere, subinde tamen non crudelitati, morositati & immanitati operam dare debeat, alias veritate se commendat assertum Jouberti in orat. de præsiis futuri & excellentis Medicis:*

dici: imperitia medici immenso ægros affigit tormento & graviores causatur ipso morbo dolores: Quando itaque juxta Asclepiadem, referente Galeno in meth. Lib. XIV. c. 1. Medicus cito, tuto ac jucunde curare debet, ita illius officium est, ne afflito afflictionem addat, aut cum doloribus ægrum frivole cruciet, sed potius adversas sensationes ac dolores leniat & mitiget; quare Duarenus in animadv. cap. 54. ait: Medici aliquando blandiri & assentiri ægris, magnasque non raro molestias devorare debent, ut ipsis morigerentur, velut quedam vis ac necessitas est &c. juxta hanc animadversionem facile Therapiæ per dolores præstandæ fides subtrahi, eademque imperitis ausibus adscribi posset; hoc referimus Cellii in medica Dolorum consideratione p. 1. & 2. allegata verba: quæ Camerarius in Syllog. Memorial. Cent. XX. part. 89. recenset: Dolor unus & omnis salutare est DEI flagellum; Medici Sustentaculum: quid enim dolore crudelius, quid horribilis? quid cordato quoque grave que viro intolerabilius? tristissima sane res est dolor omnis, aspera, amara, inimica naturæ, ad patiendum tolerandumque difficilis; quid? quod imminentis quoque doloris expectatio saltem non paucos facit formidolosos, inconstantes, perfidos: quod si quidquam, vel sola doloris mitigatio, sed accelerata, Medicum commendat & amabilitatem juxta gravitatemque conciliat &c. hæc singula testantur; quod Medicus potius dolores avertere, quam per dolorem curare debeat: & quamvis hæc salva & firma sub certis respectibus veritas sit, tamen altera assertio, quod dolores non nunquam usus salutares, aut medicos connexos habeant, abnegari & rejici æque minus potest: quam ob rem quoad Tituli nostri Sensum per Therapiam per dolores intelligimus,

mus, talem *indicationem & operationem medico-practicam*, qua per convenientem *sensationis dolorosæ*, adeoque *molestæ excitationem certi congrui salutares effectus ad morborum & symptomatum morbosorum nonnullorum aut mitigationem, aut subjugationem spectantes, obtinentur, ita ut vel alii pertinaces ac anomali motus inde corrigan tur, vel præjudicio- sæ humorum congestiones ac translationes emendentur, ad eoque alii connexi salubres motus & effectus invitentur & promoveantur: hinc interdum evenit, ut *unus dolor alium minuat*, sive ut *Riedlinus in Lin. Med. An. 1. Mens. Dec. obs. 3. p. 416.* casu aliquo testatur, ut *major dolor ob- scuret minorem*: ita alioquin aut *gratæ* aut *adversæ* *sensa- tionis provocatio*, magnam vim habet, ad *motus alteran- dos*, indeque ad *varios effectus causandos*; testimonio *remediorum lenientium, temperantium, cordialium, ce- phalicorum, roborantium, stomachicorum, nervinorum, analepticorum &c. nonnullorum*; siquidem subjecta quæ- dam, *gustum, olfactum & tactum* afficientia, tales motuum immutationes *pedissequas* habent: in qua consideratione illa argumentatio locum invenit, quod valet de *minori & subtiliori*, id etiam de *crassiori* valet & *majori*: unde e- jusmodi *medicæ motuum immutationes, non tantum sub- tiliori ac grato, sed & crassiori ac adverso, videlicet dolo- roso, sensui obtemperant.**

§. II.

Haud quidem necesse esse judicamus, ut in *defini- endo*, aut describendo *dolore operosi* simus, siquidem præ- senti themate non tam *nominis evolutionem*, quam *realis* effectus propositionem intendimus, imprimis dum si- gnificatus *doloris* valde usu *receptus ac vulgaris* existit;

quare in genere *adversa sensatio alterationis* in certis cor-
 poris partibus obtingentis, *dolor* nuncupatur: in quo sig-
 nificatu iterum ratio habenda est subjectorum, *plus minus*
 sensibilium, quorum quædam varias offendiones fortiter
 & robuste perferre, alia vero a *levissima* alteratione for-
 titer offendi, indeque *gravissimos* dolores pati solent: &
 juxta hanc discrepantiam *sensibilitatis*, quædam individua
 ad hanc Curationem per *dolores æque magis*, alia *minus*
 apta & *adæquata* sunt, ac in Cura & *Therapia imaginaria*
 processus & effectus succedere solent; de qua confide-
 ratione conferatur *disp. hujus tituli Dn. D. Præsidis*: Ne-
 que porro in hujus observationis explicatione *doloris* si-
 gnificatus in nudo *abstracto* sensu accipi debet, sed in *con-*
nexo ac *concreto* suo statu, quoniam dolor non in solo
 prædicamento *passionis*, sed primario in *activa perceptione*
 & *aestimatione* alterationis illatæ cosistit; etenim si hic *sen-*
sus activus cessat & velut expirat, *periculi plenus* est sta-
 tus in foro *Theologico, Politico & Medico*: siquidem ho-
 mines *adeo insensiles*, ut nullas amplius *pernicioſas* offen-
 siones percipient, in summo *periculo* constituti declaran-
 tur: unde etiam *torpor* & *languor* in vitali *œconomia*
 multa *sanitatis* ac *vitæ* detrimenta pedissima tenet: quo
 magis vicissim homines in *moralibus* operationibus con-
 grua & *moderata sensitiva* attentione operosi sunt, eo
 melius negotiis suis incumbunt, eoque *facilius salubrem*
 & exoptatum illorum successum & eventum assequuntur:
 & quamvis dolor etiam præsupponat *passionem* sive *ve-*
ram, sive *imaginariam*, qua vel per certas *ideas*, vel cer-
 tas *materiales* communicationes certi *sensus*, *organorum*, *senso-*
ria & partes sensibiles afficiuntur, tamen in ea haud dolor

lor consistit, sed conjuncta *perceptio & aestimatio* illius *alterationis*, utpote plena actio, *formam doloris* efficit; in qua consideratione sub *certa interpretatione* aliquando illud Germanorum proverbium applicari potest: *es somt auf den Kiebhaber an*, videlicet quod *uni gratum*, *alteri adversum esse* observatur: Dum præterea functio *sensationis* cum *economia animali* & processu *vitæ* valde conjuncta est, id quod abunde demonstravit *D. D. Præses in disp. de Sensu vitali*, *de Sensuum internorum usu in æconomia vitali*, *de Sensibilitate Personali*, *de Mente sana in corpore sano*, *de phantasiæ usu, lusu & abusu in Medicina*, *de Valetudinariis imaginariis*, *de Therapia imaginaria*, ita facile inclarescit, quod *dolores* multum contribuant ad va-rios motus & effectus morbosos alterandos, vel *exacerbando* & augendo illos, vel *derivando* & *repellendo* eos-dem, vel *alio modo immutando* eos: quare secundum nostram disquisitionem dolores in illo *nexus* cum *motibus*, ad *vitam* pertinentibus, intelligi & accipi debent, adeoque in sensu *collectivo*, *baud vero disjuncto*; nam in posteriori sensu dolores *auxilium* quoddam *per se* afferre *minus possunt*, sed in quantum *certæ motuum directiones & applicationes*, aut *variationes* cum doloribus *concurvant*; & dum *therapeutica* sive *medica* & *salutifera* dolorum ef-ficacia proponenda erit, ita non in sensu *indiferento* talem virtutem illis tribuimus; sed sicut quodvis *utile* remedium certa *relatione & modificatione* nititur, ita *dolorum medica ordinatio* non nisi *sub manu periti artificis consi-stere* debet, ubi *congrua & opportuna* ratio ac *relatio, subjecti, temporis, circumstantiarum, speciei, gradus, methodi* sollicite annotanda & commendanda est, alias *contra hos*

respectus & incongrue excitati dolores, æque ac alia inconsulta & perversa tentamina in foro medico commissa, perniciosum effectum prodere & exhibere solent: hinc in dolorum commendatione medica, pariter nonnunquam valet dipterium, quod entia præter necessitatem non sint multiplicanda: immo ut satis saepe acerbi ac acuti dolores alios inconvenientes & anomalo motus spasticos, convulsivos, inflammatorios, febriles, congestorios excitare & exacerbare possunt & solent, id quod Medici multis exemplis confirmant, propterea cum hac Therapia per dolores eo major circumspectio habenda est.

§. III.

In præsenti tractatione eximo aliquas animadversiones, quæ eo referri possent; huc pertinet cura per flagella aut Verbera die Klopff oder Schlag-Cur, quæ licet non sine doloribus succedat, tamen nec omnibus accepta & probata, nec usu admodum recepta, nec frequenter proficia est: ex instituto illam descripsit & edidit Paullini in libro cui tit. *Flagellum Salutis*, oder Erzählung wie mit Schlägen allelei Krankheiten curiret worden: in hoc libello author indicavit, quomodo in variis morbis hæc cura per verbera opem medicam tulerit: huc pertinet observatio, quam Bartholinus in Act. Haffn. Vol. V. obs. 126. p. 322. profert: affinis huic est curatio, qua quoscunque corporis dolores exteriores & tumores pugnis vehementioribus, parti dolenti impactis, domare amicum aliud vidi, ut quasi fustibus moliores fiant magis, quam ullis emplastris: quo referimus jocosam historiam de arthritide verberibus curata, quam recenset Riedlinus Lin. Med. An. V. Mens. Decembr. obs. 1. p. 1275. cujus verba

ba sunt: *Lanio* quidam cum *Præfectum de doloribus ar-*
thriticis querentem audivisset, jam & medici partes sibi
sumsit, se certum remedium nosse afferens, ubi *Præfectus*
statim attentius inquirere & si res revera sic se haberet, ut
applicare vellet, instanter rogare cœpit; addicit operam su-
am lanio, cum bac tamen conditione, ut omnes omnino ar-
bitros abesse jubeat Præfectus, sibi soli curam committat,
sequenti die se redditurum & remedium sic applicaturum, ut
dolores brevi sint cessaturi; conditionem accipit æger, ho-
raque constituta redeunte lanione, omnes domesticos e cubi-
culo relegat, solusque cum solo restat; egregius vero scili-
cet medicus ad curam se accingit, lectum removet & arre-
pto fuste, verberibus tamdiu excipit decumbentem, donec ira
percitus, dolorumque priorum oblitus, e lecto proslit &
arrepto gladio lanionem, nunc fugientem insequitur, nisi
que cancelli scalam munientes impedivissent, sine dubio ca-
put ejusdem e medio divisisset, hisce enim inflictum gladium
antea extrahere non posuit, quam is fuga sibi consuluit:
 neque nostri thematis nervum exhaustit, illa observatio,
 qua doloribus tormenti, aut torturæ in quodam subiecto
arthritica afflictio, annotante *Hildano Cent. 1. obs. 79.* ex-
 tirpata fuit; de qua consideratione conf. *Dn. D. Præsidis*
tr. de Torturæ Subjectis aptis & ineptis ff. 17. p. 70. 71. &
 quando de *Alapis*, quæ moralem & physicum dolorem cau-
 santur (conf. *Stryckii dissert. de Alapa*) dicitur, quod ali-
 quando medicam opem attulerint (quales effectus medi-
 cos Alaparum commemorat *Franckenau dissert. de Alapis*
ff. 5.) tunc illarum commendatio hoc nostro themate
 comprehensa *haud* est, siquidem effectus medicamentosus
 qui inde expectatur perquam *anceps* est, & copia effectu

um contrariorum sive nocivorum salubres admodum superat, ut propterea ex fortuito, aut æquivoce salutifero effectu, nulla *secura regula* therapeutica formari queat; talis enim curatio magis *empiriam* olet, adeoque *fallacibus* effectibus & eventibus obnoxia est: & quamvis non nulli medici *eiusmodi* experimenta in hominibus *vilioris* fortis commendent, tamen neque in hisce usurpata medicinam, ut potè *artem*, probant & constituunt, ni oblocutio illa metuenda veniat, der Bauer könne auch diese Künste, i. e. mit Schlägen und Maulschellen einen trætiren: *Prudentiæ* itaque medicæ est, quo talia experimenta magis ad *cognitionem*, quam facilem aut promiscuam *imitationem* referantur: quamvis vero *crassa* talia experimen-ta *baud usui medico* congrua facile existant, tamen alia reperiuntur curationum per *dolores* specimina, ut non *absolute* in quibusvis casibus *lenitatem* observare debeat Medicus: quare *Riedlinus* in *Lin. Med. An. 3. Mens. Decembr. obs. 29. p. 895.* historia quadam & annotatione practica testatur, quod Medicus nec *rigorosum* semper, nec *convenientem* & *placidum* quovis tempore se gerere debeat: Denique in *generali* hujus thematis explicatione annotamus, quod ad hanc Therapiam, neque *nimirum* *torpida* & *insensibilia*, neque *nimirum*, *sensibilia* requirantur subiecta, quoniam ad doloris *excitationem* & congruam applicationem sensatio *moderata* pertinet: dum vicissim vel *nimirum languor* hanc curam plane *ineptam* ac *fatuam* reddit, *nimirum* vero sensibilitas facile *excedentes* & *anomalous* motus in *consensum* dicit; ubi porro ratio habenda est *consuetudinis*, *hæreditariæ* dispositionis, *idiosyncrasiae*, *ætatis*, *nimirum debilitatis*, aut *eximiæ teneritudinis corporis*; quæ quali-

qualitates prudenter cum *secura & salutari* Therapia per *Dolores* conferri merentur.

§. IV.

Nunc ordo requirit, ut aliquot specimina *Dolorum* proferamus, quibuscum *salutarēs* aliquando effectus obtinentur: in hac meditatione mox *Vesicatoria* considerationi sese offerunt; quae non raro ad *arduos* affectus, imo nonnunquam valde *dolorificos* adhibentur, velut ad *capitis, aurium, dentium, oculorum* aliarumque partium dolores; quo pertinent variæ observationes, quæ utilitatem *Vesicatoriorum* in *spasmis*, velut *arthritide, ischiade, odontalgia rheumatico-spaistica*, aliis doloribus rheumatico-spaisticis, in dolore temporum, in convulsionibus, conf. D. D. *Præsidis Lexici Realis Pars I. & II. tit. Vesicatorium*: quod vero vesicantia remedia *dolorem* satis sensibilem causentur, nemo negabit; quare in *robustioribus minusve sensibilibus subjectis* hanc ita facile & cito operantur; imo aliqui testantur, quod in *cadaveribus* nihil efficiant, vid. *Garmannus de Mirac. mort. Lib. 1. tit. 7. §. 42. Helmont. tr. de Lithias. cap. 9. §§. 102. 103. A. N. C. Dec. 1. an. 2. ob. 7. schol.* quod porro *Vesicatoria* *materiam morbificam*, raro aut *insufficienter* educant & sœpe *derivatorio* ac *revellente* scopo usurpentur, interea non raro exoptatam opitulationem concilient, omnibus peritis medicis cognitum est: quando itaque nonnulli affectus aut *plene in vitiosis motibus* consistunt, aut *præter caussæ materialis* copiosam præsentiam unà *anomalos* motus complectuntur, tunc vesicatoria remedia sua *dolorosa* operatione *motus* illos efficaciter alterant, eosdemque aut a locis affectis *avocant*, avertunt & dissipant, aut ita *revellunt*, ut posthac *materia morbos*, in aliqua parte hærens, facili-

facilius & citius *removeri* & *emoveri* queat; nec quisquam facile sibi persuadebit, quasi vesicantia remedia e reliquo fluxu & confluxu aut colluvie humorum exakte illam *morbosam*, quam aliqui *acrem*, *salsam*, causticam, stimulanten tem, *rosivam*, pungentem &c. nominant materiam, vel ut per *analogam* magneticam vim attrahant, *intra vesicam* colligant, hocque modo *morbum* & *prævium* a morbo venientem dolorem extirpent ac curen t, aut si *tota humorum massa* adeo depravata esset, quasi *exigua* illa quantitas materiæ, *in vesica* hærentis, morbum adeo sanet & subjuget, dum *plurima nihilominus ejusdem qualitatis copia* *inimicæ* & *suspectæ* materia remaneat: inde facile liquet, quod hi *dolores*, quos *vesicatoria* excitant præcipue *connexos motus* alterent, & per hosce reliquas *morbosas* affectio nes corrigere, ac sub *perita ordinatione*, *directione* & *modificatione* *salutarem effectum* promovere adjuvent: quo minus itaque *Vesicatoria dolent*, eo minus quoad reliquum usum operantur, quo *magis dolorem causantur*, eo *potentius* & *citius alterationem perficiunt*, quare sæpe sola ad *revulsionem sufficiunt*, referente *Wepfero in observ. p. 96. 106.* simili modo *Vesicatoriorum effectum* cum *doloribus* conne cit & describit *Ettmüllerus in Therapia*, ubi de *Vesicatoriis* tractat; idem etiam testatur *Tirellus de Vesicantium recto usu & utilitatibus*. In eandem classem referri merentur ita dicti *Pbænigmi*, aut *rubefacientia*, nec non *Sinapismi*, qui a *Vesicatoriis* in tantum differunt, quod sub *congrua directione* & *ordinatione* non quidem vesicas excitent, attamen *ruborem*, *ardorem*, *pruritum* ac fremebrundum sensum molestum ac *dolorosum* causentur: quare de *Sinapismis Fer nelius in Meth. Med. Lib. 6. c. 9.* dicit: *quod vehementiori dolore*

*Lore & papularum ardore operentur: horum usus uti multiplex est, tam derivatorio ac revulsorio scopo, quam pro corpescente & intermissio sensu ac motu revocando, ita illorum operatio non tacita ac subtilis, sed valde emphatica est; quod si etiam illorum applicationem nullus sensus, praecipue molestus & dolorosus excipiat, tunc de illorum virtute medicamentosa utique justa ratione dubitatur: quare Herc. Saxon. tr. de phœnigmis p. 24. dicit: quod *remedia hæc sale suo caustico fibras nerveas offendant*: & quemadmodum omnes medici in eo conveniunt, quod talia subjecta corrodente, adeoque perquam stimulante effectu operentur, hinc totus hic processus & modus operandi ex parte per dolorem succedit, conf. D. D. Præsidis tr. de medicam. mod. oper. in corp. vivo sub tit. rubefacientium, quæcunque etiam alia experimenta sine tali salino stimulo similem effectum proferunt, illa æque moleste ac dolorose corpus afficiunt: velut sunt *cauteria*, vehementior *calor*, certis lccis admissus, qui sensibilem ardorem ac connexum dolorem causatur: ut *infra* adhuc indicabimus §. ultimo, ob id etiam sequitur, ut homines in cute valde sensibles ob horum remediorum usu majorem & citiorem dolorem, indeque celeriorem ruborem & connexum effectum medicum experiantur.*

§. V.

Prædictis remediis annumeramus sic dicta *Piceata*, in foro chirurgico usualia præparata, quæ simul attractiva, si vejuxta antiquum stylum epispastica sunt: ita enim pix cuti manuum adhærens, non modo molesta & adversa, sed & in subjectis tenerioribus & sensibilioribus dolorifica est: quare cum picea *sutoria* nonnulli similes provocant effectus, ac

cum alio rubefaciens remedio perficere solent: ob id em-
 plastra attractiva Zugo. Pflaster satis saepe eminenter dolori-
 fica sunt, quæ propterea aliquando separari debent, es
 ziehe zu scharf, man könne es nicht ausstehen: hinc ad ta-
 lem locum aliunde humores copiosius confluunt & non-
 - nunquam pro diversitate circumstantiarum discussionem
 necessariam & maturationem promovent, qui universus
 processus variorum dolorum comitatum complectitur:
Dolorificam porro therapiam constituunt *Urticationes*,
 quæ licet ad *Celsi* commendationem antiquioribus usu ma-
 gis in defectu motuum ac Sensuum receptæ fuerint, tamen
 quocunque tempore usurpentur, semper doloris sensum
 connexum habent, siquidem juxta *Rolfincii* annotationem
 in ord. ac meth. med. Lib. IV. Sect. 9. Part. 2. p. 438. usque
 ad ruborem urgentur, qui vero aut molestum, aut doloro-
 sum sensum conjunctum habet: de qua urticationis ope-
 ratione Dignissimus ac Celeberr. quondam Collegii Nat.
 Curios. Praeses *B. Dn. D. Schroeckius* in scholio observationis
 34. Decur. 3. An. 1. A. N. C. ita judicat: unde potius in spi-
 culis urticam ubique cingentibus & acumine suo dum pene-
 trant fibrillas cutis nerveas pungentibus medelæ causam
 quærerem, quæ dum a molestis his corpusculis convelluntur
 &c. talis itaque operandi modus haud sine dolore succe-
 dit: hoc ergo nosse convenit, si juxta *Lanzonium* in alleg.
 observ. A. N. C. & Hoeferum in *Hercule Medico* Lib. IV. cap.
 1. p. 270. in nostris ævis experimenta cum urticatione in
 ischiadicis facere placuerit: in hunc numerum referimus
 percussionem cum ferulis, cuius ex *Galeno* Lib. 14. method.
 med. cap. 16. *Rolfincius* l.c. p. 438. ipsis Galeni verbis men-
 tionem injicit: *Ferulas parvas ac leves modice illitas graci-*
 libus

*libus partibus incutiunt, donec modice attollantur & licet
hic modus curandi in recentioribus temporibus usitatus am-
plius haud sit, illud tamen in eodem notamus, quod & ipse
molestas ac dolorosas sensationes comprehenderit: &
quid dicamus de Frictionibus, quarum usus crebrior &
familiarior esse solet; quæ si cum pannis asperioribus ex-
ercentur, æque aliqualem doloris sensum conjunctum te-
nent; quare in ordinatione practica pro varietate circum-
stantiarum urgentium, nunc efficacior & asperior talis fri-
ctio admittitur; & si subiecta quædam insensibilia fuerint,
aut majores motuum defectus adfuerint, fortior uti-
que frictio, quæ sensum revocat & aliqualem dolorem cau-
satur, commendatur, quam posthac si salubres & exopta-
tos effectus prodit & profert, eminentior ardor, rubor ac
dolor in affectis locis excipit: & tali modo non raro salu-
bri effectu & eventu instructa & probata observatur Fri-
ctionis scopo revulsorio adhibita: quam ob rem Wepferus
observ. p. 707. 761. 208. Frictionem in Paralyssi, Hemiplexia
&c. valde laudat; conf. A. N. C. Dec. 3. an. 2. obs. 5. Val.
Martinius in opusculis de Vesicantium, Frictionum &c. re-
cta administratione, Franc. Fulleri tr. declarans exercitatio-
num potentiam respectu æconomiæ animalis, A. E. L. An.
1707. Mens. Ianii p. 277. Verulamius in hist. vitæ & mor-
tis, Camerarius de usu frictionis medico &c. Hisce anti-
quitus quidem magis usitatis modis curandi dolorificis ad-
dimus sic dictam Pectinationem, quæ ex veterum crebrio-
ri usu, nunc magis in Medicina pauperum & per domesti-
ca increbuit; hujus mentionem facit Roflincius l.c. Lib. IV.
Sect. X. Part. 3. c. 2. p. 440. quæ si paulo intensior est, non
sine omni molestia ac dolore procedit; inde vero ad di-*

scutiendos stagnantes humores in capite, ad derivandos affluxus humorosos a cerebro & varios abhinc dolores provenientes mitigandos simplici licet, attamen efficaci ope, confert; quæ vulgaris medela haud omnimode spernenda est: *Frictio* & velut cribratio ac pectinatio reliqui corporis cum excutia paululum asperiori, æque aliquales dolores facebit, sed eo ipso non parum juvat, quo inquinamenta purpurata, scabiosa, biliosa, serosa acria facilius & copiosius efflorescant & ab internis nobilioribus organis ac partibus, nec non ipsa massa sanguinis largius secedant, ac in insensibiliorem & ignobiliorum externam regionem, videlicet cutem se dimittant; qualis species medelæ in retrocessione talium inquinamentorum ad interiores partes aut difficili ac impedita efflorescentia in peripheria corporis, in variis casibus notatu & imitatu satis dignam opem promittit: tandem ejusmodi speciminibus dolorosarum curationum anneximus *capillorum evulsionem*, quæ nunquam sine dolore succedit, cuius mentionem pariter injicit *Rofficius l. c. cap. 3. p. 441.* ita eandem *Aetius Tetrabibl. tertio Sermon. I. c. 8. in animi deliquiis in hominibus vilioris conditionis commendat*; aliqui in *apoplecticis & soporosis affectibus* illam commendant: & hæc pilorum *vellicatio* aut *evulsio*, in Cura *domestica* variis in affectibus, præcipue etiam ad *prolapsam uvulam* restituendam commendatur, quæ ipsa etiam non plane inutilis aut *empirico* ausu adscribenda, interim tamen *doloribus* stipata existit.

§. VI.

Multum porro valent dolores ad medicos effectus promovendos, ad largam & sufficientem, nec non promptam & celerem *evacuationem* humorum & materiarum,

ut

ut & efficacem motuum revulsionem in purgantibus & vomitoriiis, præc. in subjectis robustis, durioris & vilioris sortis, ac in climatibus & regionibus asperioribus natis & educatis; hinc ejusmodi homines remedia non æstimant, quæ non sensibilius afficiunt, welches nicht stark in Leib herum gehe und arbeite, dum contra leniora & debiliora, non modo nihil operantur, sed aliquando contrarium effectum edunt; non quidem probamus, quod in omnibus subjectis prædictorum remediorum usum dolorifica sensatio comitari debeat, neque proficuum ac securum esse judicamus, si in robustioribus ac durioribus subjectis eximius dolor conjunctus est, interea moderatus molestus sensus sub certis circumstantiis non improbatur: hinc Albrechti in A. N. C. dec. 3. an. 10. obs. 9. & Valentini in Polychrestis exoticis pro bono omine declarant, si ingestionem radicis Ipecacuanhæ anxietas & nausea sequitur: quando itaque copiosa evacuatio necessaria est, communiter talia remedia cum dolorosa molestia tormentosa operantur: & talem dolorificam sensationem causantur suppositoria stimulantia, quam dehinc promptior effectus evacuationis excipit: sæpe enim contingit, ut remedia aloëtica ante & sub operationem ardentes, prurientes & tenesmoideas molestias causentur: in eandem classem referimus porro Clysteres stimulantes, qualia alvum eduentia, cum dolore operosa, remedia, communiter in defectibus motuum, videlicet apoplecticas, hemiplecticas, paralyticis, syncopticis, suffocativis, nec non soporosis, ut & nonnullis animi morbis ordinari & probari solent; & quoniam in talibus morbos afflictionibus ut plurimum sensatio aut valde oppressa & abolita, aut perversa est, ita cum talibus remediis, dolorose operanti-

rāntibus, illa sensatio *excitatur aut revocatur*: & quid dicamus de ita dictis *Apopblegmatizantibus* remediis, dum *Errbina* sensibiliter, moleste & *comparate* dolorose nāres stimulant & ad *copiosiorem* muci fluidi affluxionem & effluxionem irritant: *ptarmica* nonnulla simili *dolorosa* offensione *potentem* sternutationem causantur; *masticatoria* denique quādam valde acria sunt & fauces admōdum irritant, ardente & pruriēte sensu *molestant*, hocque dolore citiorem ac largiorem humorum affluxum intra fauces provocant ac sustentant: quācunque vicissim subiecta aut *parum*, aut *vix* sensibiliter nāres & fauces irritant, illorum effectus medieus perinde *exiguus*, aut *tardus ut plurimum* observabitur: & si cum quibusdam horum mediorum nulla condigna *circumspectio* ac cautela attenditur, tunc ob *nimum* dolorem, quem eadem conciliant, *prava* superveniunt consectaria, velut inflammations, spasmi, febres, aut corruptiones, quod p̄æcipue de *imperito usū euphorbiū*, *pyrhetri*, *hellebori albi* &c. valet; hinc agyrtæ cum *euphorbio* ad *sternutatorium* confiendū technas suas struunt: *conf. A.N.C. Dec. 1. an: 1. obs. 34.* de agyrtarum more & modo *extemporaneo* successu *cattarrhos* subducendi & extrahendi: sicut cum *Raphano* acriorū simile experimentum quidam instituere solent: *vid. A.N.C. l.c. app. p. 10.* testis hujus annotationis est *Hildanus* qui in *Cent. 4. obs. 13.* *Sternutationum more empiricorum provocatarum incommoda* recenset: *Setacea* porro non modo sub eximiis *doloribus* parantur & applicantur, sed sub doloribus & per hosce operantur, qui dolor repeti & diversa filamenti aut funiculi attractione & retractione innovari, ac conservari, aut continuari debet, interea etiam aut

ex aliis locis motus, avocari, derivari & revelli, aut humorum affluxus largior excitari, ob id nonnunquam dolorum acerbitas leniri & mitigari, insuper etiam nimia humorum congestio & effluxio coerceri debent: in hunc censum adhuc referimus Fonticulos, qui perinde cum doloribus perficiuntur, sed & per dolores operantur; & licet hi adeo magni haud sint, tamen molestum, adversum & insolitum sensum complectuntur; quando etiam tales Fonticuli sufficienter haud manant, tunc illis talia subiecta insperguntur, quæ sale quodam stimulante pruritum, ardorem, molestiam i. e. certum gradum doloris provocant, quamvis dolores adventitii & symptomatici, qui fonticulis aliquando accidunt, ab illis distingui debeant, qui ad eosdem pertinent: Denique hoc loco adhuc adjungimus Cucurbitularum cæcarum appositiones & ordinationes, quæ communiter cum molestia operantur & in subiectis sensibilioribus majorem doloris gradum causantur; hinc quidam homines conqueruntur, daß sie zu schärf anziehen, siquidem non modo effectus ille attractorius certo gradu dolorificus est, sed & congestio & effluxio humorum conjuncta, ardorem & pruritum, licet transitorium, tamen dolorificum introducit, hocque sensu connexa medica virtus ex parte nititur.

§. VII.

Hisce curationibus insuper adscribimus famigeratam spasmorum medicationem cum cauteriis; ubi præc. cura Podagræ cum Moxa inclarescit, de qua posteriori A. N. C. Dec. 1. an. 7. obs. 218. 224. & Bartholinus in Act. Haffn. Vol. 5. obs. 80. referunt, quod vix utilior in podagra, quam aliud vesicatorium existat; talia vero experimenta cum magno dolore operantur, idque efficiunt, ut ob hujus dol-

ris valde molestam perceptionem, alter *spasticus* dolor ob-
livione extinguitur, aboliatur & sepeliatur, quid quod
motus, ad illos dolores contribuens, *omittatur*; & quam-
vis inter *Europæos* hæc Moxa tam *exoptatos* effectus haud
proferat, ac inter *Sinenses*, tamen quotiescumque *medicam*
opem affert, toties per *dolorem* operationem suam exserit:
dantur proinde alia experimenta ad spasmos *alterandos* ad-
hiberi solita, quæ dolorem causantur, velut *frictiones a-*
speriores, *capillorum evulsiones*, *phœnigni*, *cucurbitula cæ-*
cæ, *acicularum puncturæ* &c. *Ligaturæ variarum partium*
& quidem *digitorum artiæores* in diversis affectibus com-
mendantur, ac *fructuosa* deprehenduntur, hinc ad *sistendos Menses*, omnesque generis *hæmorrhagias*, ad efficacissimas *revulsiones* excitandas, admodum commendantur a
Rommelio in *A. N. C. Dec. 2. an. 5. obs. 29.* ita etiam *Rolfinci-*
us l. c. cap. 4. p. 441. seq. *Ligaturarum usum medicum com-*
memorat; quæ *fortiores ligaturæ*, *incongrue adhibitæ*,
varia passim provocaverint damna, multis jam *exem-*
plis constat: tales ligaturæ vero *dolorem* perpetuo con-
junctum habent, qui *sensibilis dolor causa est*, cur in loco
affecto motus immutentur, ac *constrictio* & *hæmor-*
rhagiarum repressio subsequatur: hinc nominatus *Rol-*
fincius de veteribus recenset, quod in *Ligaturarum*
operatione dolorum connexorum rationem & aestima-
tionem habuerint: Præterea subjecta multum *ordorem* ac
aestum, insimul etiam *dolorem* cuti conciliantia, variis affe-
ctibus *ex parte* curandis quadrant, veluti *emplastrum masti-*
china valde calida in *odontalgia* aut temporibus, aut nuchæ
applicata; experimentum quo *Blegny Zodiac. Gallico An.*
1680. Mens. Febr. p. 54. usus, æque dolorum inevitabilium causa
fuit, qui perinde medicam opem promoverunt, commen-
davit

davit videlicet *Zingiber tritum spiritui vini inditum ac per narres attractum*; similem curam *Borellus Cent. 3. obs. 27. de odontalgia allio contuso cum salis momento pollici admoto curata*, quod experimentum velut rubefaciens effectum suum præsttit: ut non æque multum urgeamus curam *odontalgiae per alapam*, quam proferunt *A.N.C. Dec. 2. an. 2. obs. 92.* sic *Scultetus in armament. chirurg. Tab. XIX. fig. 1.* mentionem facit anthracis aut *carbunculi*, qui retrocessit, ex locis sedalibus, quæ antea occupavit, qui per admotionem in viciniam ejusdem loci ferramenti valde *candefacti*, iterum revocatus & ad novam efflorescentiam promotus fuit: in *Uvulae prolapsione varia talia dolorifica experimenta passim circumferuntur*, velut *capillorum in vertice attractio*, applicatio valde *aestuantium subjectorum*, aut *rubefacientium ad verticem, frictio brachii*, quam *Hannemannus in A. N. C. dec. 2. an. 2. obs. 56. an. 3. obs. 5. an. 5. obs. 127.* commen-davit: Non minus in *Singultu varia tentamina dolorosa passim allegantur*, velut *Cucurbitula Cæca ad ventriculi regionem apposita*, cujas curationis reminiscitur *Riedlinus Lin. Med. An. 1. Mens. Aug. obs. 4. p. 230.* *Camerarius in Syllog. Memor. Cent. X. part. 82.* curationem Singultus cum *compressione ad latera digito facta* commemorat: ut non hoc referamus curam Singultus cum *alapa*, quam *A. N. C. Dec. 3. An. 1. obs. 44.* recensent: & quot non experimen-ta febrifuga circumferuntur, quorum varia satis sensibiles dolores inferunt: ita *vulgi est experimentum domesticum*, quando interiorem ovi gallinacei tunicam digito minori circumducunt & tam diu impositam relinquunt, donec ex-ficcata decidat, sub cujus applicatione homines in illo digito & eadem manu *intensissimos dolores experiuntur*, ob cu-jus experimenti *dolorem affecti homines interdum paroxys-*

mi obliuiscuntur: Non placet præsentem annotationem longius extendere, sed sufficerit brevi hac explicatione themati nostro quadantenus satisfecisse, quare clausulam imponimus, DEOque T. O. M. pro præstito auxilio in edendo hoc Inaugurali specimine humillimas grates tribuimus, insuperque devotissimis precibus flagitamus, ut non modo præsentem, sed & reliquos nostros labores ad exoptatum & prosperum dirigat & promoveat

F I N E M.

A D D E N D U M

ad §. III. p. 13. De Urina a Verberibus provocata. A. N. C. Dec. 1.
An. 5. app. p. 19.

Ascendit Cathedram, multo discrimine rerum
Factatusque casu, GEYSS, at is ecce ridet,
Nunc properis Laurum manibus jam plectere cernens
Musas Cultori præmia digna suo.
Sit sedulus, faustus, felix largior Miserorum,
Gaudet ut Medico Patria chara novo.
Heu vivat, valeat, vigeat GEYSS, floreat; Ebeu!
Doctori nostro plaudite plaudite Jo.

Sic Amico suo æstumatissimo fide sincera integrissimo, Nobilissimo atque Doctissimo Domino Doctorando applaudere, seque ejus memoriae benevole commendare voluit

J. M. Brodhag, Med. Cult.
Emendinga-Bado-Durlac.

Sic labor antevolat! sic præmia justa sequuntur!
Præmia, quæ fas est digna labore sequi.

His paucis Nobilissimo DN. DOCTORANDO Amico æstumatissimo animitus gratulatur & fausta quævis prosperaque apprecatur

I. H. Rahnius, Helveto-Tigur.